

Lesninger 19. søndag i det alminnelige kirkeår (år C)

1. lesning Visd 18,6–9

Din straff over fienden bragte samtidig oss frelse og ære, da du kalte oss til deg

Denne natten var blitt kunngjort for våre fedre på forhånd, så de skulle være ved godt mot når de så at dine løfter var til å stole på. Ditt folk ventet derfor frelse for de rettferdige og undergang for fienden. Og din straff over fienden bragte samtidig oss frelse og ære, da du kalte oss til deg. For dine hellige, barn av ditt folk, ofret i hemmelighet til deg, og forpliktet seg samtidig til å holde din lov, så de skulle dele med hverandre det som måtte komme både av godt og ondt. Og allerede den gang sang de fedrenes lovsanger.

Responsoriesalme Sal 33 (32),1 og 12. 18–19. 20 og 22

Omkved: Salig det folk hvis Gud er Herren,
det folk han har utvalgt til sin arv.

Rettferdige, juble i Herren,
oppriktige av hjertet, syng hans pris.
Salig det folk hvis Gud er Herren,
det folk han har utvalgt til sin arv.

Herrens øye hviler over dem som frykter ham,
som bier på hans miskunn,
for å fri deres sjel fra døden,
holde dem i live på nødens dag.

Vår sjel ser hen til Herren,
han er vårt skjold og vår hjelper.
Herre, la din miskunn hvile over oss,
for vi setter vår lit til deg.

2. lesning Hebr 11,1–2.8–19 (kortere form: 11,1–2.8–12)

Han ventet på den by som Gud selv har planlagt og bygd

Brødre, å tro – det er å ha sikkerhet for det en håper på, full visshet om den virkelighet vi ikke ser. Og denne tro var det som gav de gamle før oss deres ry. I tro var det Abraham lød Guds kall til å dra ut til det land han skulle få i arv og eie; han dro avsted, uten å vite hvor han kom hen. Det var i tro han levde som en fremmed i det land Gud hadde lovet ham, og bodde der i telt, sammen med Isak og Jakob, arvinger til det samme løfte. For han ventet på den by som har faste grunnvoller, den som Gud selv har planlagt og bygd. Ved troen var det også Sara fikk kraft til å unnfange, så gammel som hun var, fordi hun stolte på at han som hadde gitt løftet, var trofast. Og derfor er det at denne ene mann – utlevet og døden nær – fikk en etterslekt så tallrik som himmelens stjerner, utallig som sandkornene på havets bredd. [I tro var det de døde, alle disse, uten å ha oppnådd det som var dem lovet; de bare så det og hilste det langt borte fra, og bekjente at de selv var «fremmede og reisende på jorden». Ved å tale slik, viser de klart at de er på leting etter et fedreland. Ikke det landet de kom fra – for hadde de hatt det i tankene, hadde de også hatt anledning nok til å vende tilbake. Nei, nå er det et bedre fedreland deres hug står til – nemlig det som er i himlene. Derfor skammer heller ikke Gud seg over dem, men kaller seg «deres Gud». Det er jo sant, han har gjort en by rede for dem. I tro var det Abraham frembar Isak som offer, den gang han ble satt på prøve; sin eneste sønn var det han ville ofre, skjønt løftet stod og falt med ham. Det var jo blitt sagt ham: «Det er fra Isak din ætt skal bli regnet.» – Men Abraham tenkte at Gud var mektig nok til å oppvekke fra de døde. Og det var derfor han fikk sin sønn tilbake, som et symbol.]

Halleluja Matt 24,42a.44

Halleluja. Så våk da! For Menneskesønnen kan komme i den time dere minst venter det. Halleluja.

Evangelium Luk 12,32–48 (kortere form: 12,35–40)

Så vær også dere på vakt!

På den tid sa Jesus til disiplene: [«Vær ikke redd, du lille flokk! For deres Far har i sin nåde villet gi dere sitt rike. Selg hva dere eier, og gjør vel med det. Skaff dere pengepunger som ikke slites ut – en uuttømmelig skatt i himmelen, hvor tyver ikke kan komme til, og hvor møllen ikke kan ødelegge. For der hvor deres skatter er, der kommer også deres hjerter til å være.»] «Vær rede, stå fullt påkledd og med lampene tent – lik folk som venter sin herre hjem fra bryllupsfest, klar til å lukke opp så snart han kommer og banker på. Lykkelige de tjenere som Herren finner våkne når han kommer! Ja, jeg sier dere: Da tar han selv forkleet på, ber dem til bords og varter dem opp. Og om han kommer først i annen nattevakt, eller tredje, og likevel finner dem våkne, lykkelige er de da!

Og tenk også på, at om husbonden visste hva tid tyven kom, da ville han ikke la ham bryte inn i sitt hus. – Så vær også dere på vakt! For Menneskesønnen kan komme når dere minst venter det.» [Peter spurte da: «Herre, er det oss du tenker på med denne lignelsen, eller gjelder det alle?» Og Herren svarte: «Mon tro hvem han er, den tro og kloke forvalter, som husbonden vil sette over hele sitt husfolk, så folkene får kosten i rett tid? Lykkelig den tjener som finnes i arbeide med dette når husbonden kommer! Ja, det skal dere vite, at ham vil husbonden la råde over alt han eier. – Men hvis denne tjeneren tvert imot sier til seg selv: ‘Min herre gir seg tid,’ – og han gir seg til å slå drengene og pikene, og spise og drikke og fylle

seg – da kommer denne tjenerens husband en dag han ikke venter ham, i en stund han ikke aner, og sender ham fra seg, for å la ham dele skjebne med de utro!

Den tjener som nok kjente sin herres vilje, men ikke fulgte den og ikke holdt noen ting rede, han skal få grundig pryl; mens den som ikke kjente den, han skal få mindre, om han enn gjorde ting som var straff verd. For den som meget er gitt, ham ventes det meget igjen av; og den som har fått meget betrodd, av ham blir det forlangt desto mer.»]

Forbønner

Kjære brødre og søstre! Menneskesønnen kan komme når vi minst venter det. La oss be om hjelp til alltid å være på vakt:

L:For dem som er betrodd tjeneste og ansvar i Kirken, at de aldri må glemme at Herren vil kreve dem til regnskap. R

L:For alle som er gitt myndighet over andre i samfunnet, at de må være milde i strenghet, og strenge i mildhet. R

L:For dem som er rammet av smerte og lidelse, at de liksom de hellige må forbli trofast mot Herren inntil han kommer som han har lovet. R

L:At vi må være årvåkne i vårt kristenliv, slik at Herren finner oss våkne når han kommer. R

Himmelske Far, vi venter på tidenes ende lik et folk som venter sin Herre hjem fra bryllupsfest. Gi oss aldri å glemme din kallelse og slumre hen. Ved Kristus, vår Herre. Amen.